

Groen! en SLP gaan samen

Het gaat niet goed met onze democratie. Nooit eerder was de politieke wereld in Vlaanderen en België zo in zichzelf gekeerd. Cynisme is troef. Korte termijnwinsten worden verkozen boven een lang durende welvaart: bedrijven en politici kijken zelden verder dan het volgende kwartaal of de volgende verkiezing.

Nochtans moeten we vandaag meer dan ooit duurzaam investeren. In onze toekomst, in het opvangen van de vergrijzing en in het veiligstellen van de sociale zekerheid. Er wordt over gepraat, maar daar houdt het op. Cruciale hervormingen worden verschoven naar een volgende legislatuur. De apathie is totaal, inhoudelijke verdieping is taboe en het geloof in een andere, betere wereld is zoek.

Niet bij Groen! en SLP. Als progressieve partijen maken we van de nood een deugd: gedurfde voorstellen formuleren en actie ondernemen voor een andere, betere wereld.

SLP is Groen! niet. Groen! is SLP niet.

Wel liggen beide partijen verrassend dicht bij elkaar. 'Doe de stemtest' was daar het beste bewijs van. We delen het geloof in de mens en de toekomst en een grote liefde voor de paneet. Met solidariteit, vrijheid en rechtvaardigheid als basis. Bovendien hebben we dezelfde kijk op diversiteit in de sameleving en doen we beide ongebonden aan politiek. Kortom: sociaal engagement en geloof in duurzaamheid zitten in ons DNA.

Toch worden sociaal-liberalen geen ecologen en worden ecologen geen sociaal-liberalen. De authenticiteit van ieders overtuiging blijft. Het gaat hem om de kracht en de energie van de kruisbestuiving. We kunnen van elkaar leren en elkaar voeden.

Samen werkten we een model uit waarbij SLP wordt geïntegreerd in Groen!. Uiteraard moet dit vernieuwde Groen! nog worden uitgediept, maar we zijn er rotsvast van overtuigd dat in de combinatie van het DNA een groot potentieel zit. Er is plaats voor een vierde stroming. Een partij die platgetreden paden durft verlaten en zich als moderne groene partij radicaal keert tegen zij die de klok willen terugdraaien of stilzetten.

De stilstand doorbreken

In eigen land liggen politieke retoriek en het werkelijke beleid vaak ver uit elkaar. Vlaanderen wil actie, maar bespaart op innovatie en op onderwijs. België opent werven, maar de werfverslagen zijn magere beestjes. Jammer, want andere, fundamentele zaken blijven liggen: de uitbouw van een

duurzame kenniseconomie, het introduceren van een nieuw sociaal model, het vernieuwen van de democratie, ...

De wereld is natuurlijk groter dan Vlaanderen en België alleen. De belangrijke politieke thema's zijn globale uitdagingen. In Kopenhagen is nog eens gebleken dat wereldwijde strategieën uitdenken voor wereldwijde problemen niet over een dag ijs gaat. En toch is dat de enige weg.

Ook armoede, honger en oorlog moeten worden aangepakt. Alleen zijn er op dit moment te weinig internationale instrumenten voorhanden.

Groen! en SLP reiken de hand naar iedereen die gelooft in de kracht van mensen en de kracht van politiek. Naar iedereen die bereid is om de stilstand te doorbreken en de toekomst een nieuw gelaat te geven.

Vijf fronten

Groen! en SLP slaan de handen in elkaar om samen politieke strijd te voeren. Vijf fronten zijn daarbij prioritair.

1. Een duurzame kenniseconomie

Een duurzame economie houdt rekening met de impact op mens en milieu. Het gaat lang niet alleen over de niche van de hernieuwbare energie, de isolatieplannen en de micro- en supergrids. Het gaat om de noodzaak van verregaande innovatie. Van een economie die voldoende welvaart en welzijn kan creëren. Nieuwe producten en diensten kunnen antwoorden bieden op aloude behoeften en problemen.

Met een onderbouwde transitiestrategie kunnen we een duurzaam en eerlijk economisch systeem ontwikkelen. De overheid moet al haar economische instrumenten (van fiscaliteit over productnormering en subsidiëring) gebruiken om bedrijven te stimuleren om verantwoord gebruik te maken van ruimte en milieu.

We willen een groene New Deal. De Overheid zorgt voor een kader voor investeringen in innoverende bedrijven die duurzaam omspringen met mens en planeet en voor een nieuwe financiële architectuur die ondersteunend, rechtvaardig en bovenal slim investeren mogelijk maakt. Zonder bureaucratische bemoeienis of een verstikkend bedrijfsklimaat. Alleen zo kunnen nieuwe, groene jobs worden gecreëerd.

Mensen blijven de belangrijkste grondstof. Daarom moeten we investeren in leerplichtonderwijs en een toegankelijk en kwaliteitsvol hoger onderwijs waarin sociale mobiliteit centraal staat. Het onderwijs moet openstaan voor het bedrijfsleven én het sociaal-culturele veld. Het mag geen onderaanneming van de economie worden, maar een plek die creativiteit bevordert en waar die vaardigheden worden aangeleerd die een duurzame kenniseconomie nodig heeft.

Op internationaal niveau streven we naar een sterkere regionale productie, die gecombineerd meteen eerlijke wereldhandel die zorgt voor toenemende welvaart in het Zuiden.

2. Een nieuw en rechtvaardig sociaal model

Een spreiding van welvaart, kennis en macht vormt het echte uitgangspunt van een progressieve politiek. Emancipatie en participatie zijn maar mogelijk als mensen reële en gelijke kansen worden aangereikt. Gelijke kansen om hogerop te geraken, om zinvolle arbeid, menselijke zorg of andere maatschappelijk waardevolle taken uit te voeren. Men kan pas van emancipatie en participatie spreken wanneer mensen niet langer afhankelijk zijn, maar wanneer ze de mogelijkheid krijgen om hun leven opnieuw zin en richting te geven.

Ons huidig sociaal model is zeer waardevol, maar botst op haar grenzen.

- De vergrijzing blaast al stevig in onze nek. De overheidsschuld swingt als vanouds de pan uit. En zo blijven we de problemen doorschuiven naar de volgende generaties.
- Steeds meer groepen vallen uit de boot. Voor vele kwetsbare groepen is goede gezondheidszorg onbereikbaar. De armoedestatistieken laten onrustbarende pieken zien.
- Meer en meer mensen ondervinden dat professionele prestatiedruk, gezinsleven en andere engagementen haast onmogelijk te combineren zijn. Jonge gezinnen moeten een doorgedreven vorm van timemanagement toepassen om alles te bolwerken.

Conclusie: er is nood aan een nieuw en rechtvaardig sociaal model.

Een betaalbaar model met voldoende inkomsten die eerlijk geïnd kunnen worden. Een model waarin de uitgaven goed te verantwoorden vallen. We verwachten dus verantwoordelijkheid en eerlijkheid van iedereen. We staan voor een model met een verschuiving van de belasting op inkomsten uit arbeid naar die op inkomsten uit kapitaal en verbruik, met de invoering van het kiwi-model en met efficiëntere overheden.

Een effectief model, waarbij het hebben van een job gestimuleerd wordt en positief wordt gewaardeerd: een job hebben zorgt voor inkomen en werkt emanciperend. Een model waarbij de uitkeringen ervoor zorgen dat je boven de armoededrempel uitkomt.

Een model op maat, dat ervoor zorgt dat werk en gezin beter te combineren vallen. Door slimme oplossingen op basis van specifieke gezinssituaties en levensfasen.

3. Een samenleving die goed in haar vel zit

We zijn overtuigd van de heilzame kracht van sociale contacten. Mensen die omringd zijn, voelen zich beter in hun vel en zijn beter bestand tegen angst en depressies. Ze verrijken elkaar en samen zijn mensen slagkrachtiger en creatiever.

Eerst en vooral is er het gezin. Zowel het traditionele kerngezin als de nieuwe vormen van duurzame samenlevingsverbanden. Iedereen moet dezelfde kansen krijgen: van de alleenstaande moeder of vader met een slechtbetaalde job tot de bedrijfsleid(st)er.

Zorg- en arbeidstaken moeten evenwichtig gecombineerd kunnen worden. Werken is goed voor ieders zelfstandigheid. Maar mannen en vrouwen moeten zich op tijd en stond kunnen terugtrekken om voor kinderen en ouders te kunnen zorgen.

Een betere dosering van het werk over de verschillende levensfasen. Een loopbaan op maat. Naargelang de persoonlijke behoeften van het moment. Onze overheidsadministraties en het bedrijfsleven moeten zo'n gezinsreflex ontwikkelen. Onze arbeidswetgeving moet hiervoor kansen creëren.

Solidariteit en zorg ligt in handen van zowel mensen zelf als van de overheid. Niet alle zorgvragen kunnen professioneel opgevangen worden. Niet alleen omwille van de kost, maar ook omdat we meer plaats willen geven aan de spontane en vrijwillige bereidheid van mensen om mee voor familieleden, kennissen of burens te zorgen.

Kinderopvang, ouderenzorg, zorg voor personen met een handicap vereisen ook een professionaliteit en infrastructuur en dus veel overheidsmiddelen. Daarbij willen we een accent verleggen: personen die zorg nodig hebben moeten die zelf kunnen aansturen en dus zelf kunnen beslissen hoe ze met het budget dat ze van de overheid krijgen hun zorg organiseren. Betutteling is echt niet nodig.

Goed in je vel zitten, dat is ook ruimte krijgen om je vrije tijd te ontwikkelen. Naar het theater gaan, boeken lezen, actief zijn in een vereniging, muziek spelen, sporten. Het aanbod is er, maar het moet toegankelijk zijn en blijven voor iedereen. Het gaat hier immers om essentiële bouwstenen van onze levenskwaliteit, bouwstenen die zo typisch 'menselijk' zijn.

4. *Volwaardig burgerschap in een diverse samenleving*

De overheid, of de gemeenschap waartoe men behoort, heeft zich niet in te laten met persoonlijke levenskeuzes. De VN-Mensenrechtenverdragen en de humanistische traditie zoals wij die kennen, bestaan uit een verzameling van waarden die de culturele verschillen overstijgt.

Daarbinnen moeten de overheid en de maatschappij alles op alles zetten om inclusief en actief burgerschap mogelijk te maken.

Volwaardig burgerschap staat open voor iedereen die hier gedurende een zekere tijd woont, ongeacht origine, geslacht, religie en sociale afkomst. Het is een set van gelijke rechten en verantwoordelijkheden. De wet geldt voor iedereen, daarbinnen willen we maximale vrijheid voor mensen en groepen, geen assimilatie-druk.

Structurele en reële problemen zoals volgmigratie, ongelijkheid tussen man en vrouw en racisme en discriminatie tussen minderheidsgroepen onderling dienen daarbij benoemd en punctueel bestreden te worden.

Ook bij de meerderheid zijn vele ongelijkheden structureel aanwezig. Respect eisen voor de fundamentele basiswaarden van de democratie kan en moet hand in hand gaan met het effectief realiseren van gelijke kansen voor mensen met diverse etnisch-culturele of sociale achtergronden.

Slimme streefcijfers, anoniem solliciteren, praktijktesten, voldoende inburgeringstrajecten ... het zijn maar enkele methoden die wij blijvend op de politieke agenda zullen plaatsen.

5. *Een sterkere democratie*

Een samenleving wordt niet enkel gemaakt voor, maar ook door burgers. Alleen is deze 'vanzelfsprekende' basis van democratie vandaag ver te zoeken.

De burger vindt maar moeilijk zijn plaats en wordt al te vaak als een stoorzender beschouwd. Het is hoogstens een klant – tevreden of niet - wiens enige aanbod de stem in het stemhokje is. Dat is voor ons te eng. Deelname aan alle lagen van de democratische besluitvorming is essentieel. Zo kan een blijvende dialoog ontstaan, waarbij mensen tijdig betrokken worden. De overheid moet zich open opstellen en terugkoppeling garanderen. Daarom moet er ook ruimte zijn voor dialoog met actiegroepen. Men mag hen niet negeren of zelfs bestrijden.

Ook het verenigingsleven en het middenveld zijn onvervangbare schakels in het democratisch weefsel.

- Een sterke democratie heeft tenslotte ook nood aan zeer goed werkende structuren. Een goed draaiend onderwijssysteem brengt burgerschap bij en werkt sociale achterstanden weg.
- Een rechtvaardige justitie: zowel op vlak van organisatie als op vlak van transparantie.
- Een goed functionerend staatsbestel: een betere afstemming tussen de federale staat en de deelstaten, zowel wat bevoegdheden betreft als fiscale verantwoordelijkheid
- Een sterk Europa: in een globaliserende wereld is het logisch om op politiek niveau naar schaalvergroting te gaan. Er is nog veel werk om burgers op een positieve manier hun plaats te geven in het Europese politieke debat.